ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகை.

௩-ம் புத்தகம்

பத்திராகிரயம்
1௵ 2—12—0
6௴ 1—8—0
3௴ 0—14—0
1காபி - 0—2—6
இலங்கைக்கு 3—8—0.

மாதம் இருமுறை பிரசுரஞ் செய்யப்படும்

௯-ம் இலக்கம்

பத்திராகிரயத்தைமணியார்டராகவாவது ரூ. 1-க்கு அணா 1. சேர்த்து தபால்லேபிலாகவாவது சிதம்பரம் ப்ரம்மவித்தியாப்ரெஸ்மானேஜருக்கு அனுப்புகல்வேண்டும்.

[illegible] [illegible]

சிதம்பரம்:— ௧௮௮௮௵ அக்டோபர்௴ ௩௧௳ சர்வதாரி௵ ஐப்பசி௴ ௧௭௳

[illegible]

[ஸநம்பயஃ]

[illegible — Sanskrit text in Grantha script]

சரித்திரப்பயிற்சி

(தொடர்பு)

ஓர் நகருக்குவேண்டிய முன்சொல்லிய லக்ஷணங்கள்பெருந்திய முன்காலத்துக்காசியையும் அதுவே இக்காலத்தில் இருக்கும்நிலையையும் இம்மாதிரியாகவே உஜ்ஜயினி முதலியபட்டணங்களில் இருகாலத்திய நினைவினால் நமக்குமயிர்கூசுகின்றது அகம் கம்பிக்கின்றது! இருதயம் கொதிக்கின்றது! கிரேக்கர் ரோமகர், அங்கிலேயர் முதலியவர்கள் முற்காலத்திலும் இக்காலத்திலும் நாகரீகம் அடைந்து ஜாதியார்களுக்கெல்லாம் முதன்மையானவர்களென்று எண்ணப்படுவதற்குக் காரணங்களில்முக்கியமானது யாதெனின், எல்லாக்கலைகளையும் சொல்லிக்கொடுக்கும் கலாசாலைகளுள்ள நகரங்கள் அநேகமுள. அவைகளில் பொருளைப்பொருளென்றுபாராமல் செலவழித்துக் கட்டப்பட்ட சபாமண்டபங்கள் கணக்கற்றவை. சுதேசம் அன்னியதேசமென்கிற வித்தியாசமன்னியில் வெகுஆதரவுடன் எத்தேசங்களினின்றும் எத்திசையினின்றும் வரவழைக்கப்பட்டபண்டிதர்கள் அப்பட்டணங்களில் அநேகர்; படிப்பு மதம் முதலியவிஷயங்களில் சம்வாதங்கள் விசேஷமாய் நடந்தவண்ணமாயிருக்கும். நூதனமாய் யந்திரங்கள்செய்யவும், இதற்குமுன்ஒருவருங் காணாதவிஷயங்களைக் காணவும், சிற்பசாஸ்திரிகள் அவைகளில் எப்பொழுதும் கவலையுள்ளவர்களாய் இருப்பார்களென்பதே. அப்பேர்க்கொற்றபட்டணம் இப்பரதகண்டத்தில்கிடையாது. அயல்தேசத்தவர்களுடைய மாதிரியையாவது நந்தேசத்தவர்களுடைய பூர்வாசாரத்தையாவது அனுசரித்து இம்மாதிரியானவிஷயங்களில் நம்மால்பிரயத்தனம் செய்யப்படுகிறதில்லை. பிரகாசமாயிருக்கின்ற காவியங்கள் நாடகங்கள் நான்குசாத்திரங்களிலும் லகுவாய் அறியகூடிய விஷயங்களு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இவைகளைத்தவிர வேறொன்றும் சிரமப்பட்டுப்படிக்கப்படுகிறதில்லை. நன்மார்க்கத்தை உபதேசிக்கின்ற தர்மங்கள் கனவிலாகிலும் நினைக்கப்படுகிறதில்லை. எப்பொழுது சம்ஸ்கிருதம் அங்கிலேயபாஷைபோல் சர்வசாதாரணமாய்ப் பயிலப்படுகிறதோ, அநேகரகசியங்கள் மொழிபெயர்ப்பினால் எல்லோர்களாலும் அறியப்படுகிறதோ, எப்பொழுது அங்கலதேசத்திய சிற்பசாஸ்திரங்கள் அனுபோகத்துடன் அறியப்படுகிறதோ, எப்பொழுது மடாதிபர்கள் கூதள்ளபாதிரிகளைப்போல் மதோபதேசத்திற்காக பாடசாலைகள் ஏற்படுத்தி அதற்காகப்பணத்தை வெகுவாய்செலவழிக்கிறார்களோ, தாங்களும் மதோபதேசாசிரியர்களைக்கொண்டும் ஆரியதர்மங்களை உபதேசிக்கிறார்களோ, எப்பொழுது சுதேசத்து அரசர்கள் இந்நல்வழியில் முயல்கிறார்களோ, அப்பொழுதுதான் ஆரியாவர்த்தம் முன்னுக்குவரும்; அப்பொழுதுதான் இத்தேசத்திற்கு க்ஷேமம்; அப்பொழுதுதான் நம் முன்னோர்கள் நல்லபிள்ளைகளைப்பெற்றவர்கள்.

முற்காலத்தில் காசியைப்போல கற்கத்தா பம்பாய் சென்னை இந்தஇடங்களில் அங்கிலேயப்பாஷையானது சொல்லிக்கொடுக்கப்பட்டுவந்தபோதிலும் அது போராதென்றே நம்முடைய கொள்கை. ஏனென்றால் வித்தை சாதாரணமானபோதிலும், அங்கிலேப பாஷையிலுள்ள அநேகம் தர்மங்கள் சிறந்ததானபோதிலும் அதிலுள்ள கத்தியகாவியங்கள் பத்தியகாவியங்கள் இவைகள் வெகுவானபோதிலும், அவைகளே உத்கிருஷ்டமானபோதிலும், அதிலுள்ள சிற்பங்கள் சம்ஸ்கிருதத்தில் உள்ளவைகளைப்பார்க்கிலும் அதிகமானபோதிலும், இப்பாஷையின் உற்பத்திக்குக்காரணமாகிய அங்கிலேயர்கள் வேறு மதத்தைச்சேர்ந்தவர்களானபடியால் நம்மதத்தின் ரகசியங்களை யாங்ஙனம் உபதேசிக்கக்கூடும்? இந்தபாஷை வித்தைக்காகவே படிக்கப்படுகிறதில்லை; ஆனால் வயிற்றுப்பாட்டிற்காகவே. முன்காலத்துக்காசியை நினைத்துண்டான துக்கத்தினால் நம்பட்டணங்களைக்குறித்து செய்யப்பட்ட இந்தஅதிபிரசங்கத்தைப் புத்திமான்கள் மன்னிப்பார்களாக.

இக்காசியானது இந்துமதக்கைக்காப்பதையே விருதமாய்க்கொண்ட பண்டிதர்கள் குடிகொண்டிருக்கும் இடமாகையால் நூதனமதத்தை ஸ்தாபிக்க முதல்பிரயத்தனத்தை அங்கையே செய்யவேண்டுமென்று பெரிய ஆசிரியர்களைச்சேர்த்து தன்மதரகசியங்களை வெளியிட்டார் திரசியாதிரியமென்றஎல்லாவத்துக்களுக்கும் எப்பொருள் சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரங்களுக்குக்காரணமென்று சொல்லப்படுகிறதோ, எதின்இச்சையால் சத் அசத்தாயும் அசத் சத்தாயும் ஆய்விடுகிறதோ, எப்பொருள் எவ்வுலகத்தையும் காக்கததாய்போன்றும், தானே ஈசுவரனற்று ஈசுவரனும், தீனசரணியனென்றும் தன்னாலுண்டாக்கப்பட்டமதத்தைதத்தவிர ஏனையமதத்தர்களால் சொல்லப்படுகிறதோ அது எங்குமில்லை. பிராணிகள் யாதொரு கர்த்தாவாலும் சிருஷ்டிக்கப்படுகிறதில்லை. ஆனால் தானேஉண்டான ஒருஜீவனுக்கு முதல் ஜன்மத்தில் அதனால்செய்யப்பட்ட கர்மங்கள், காந்தம்ஊசியை ஆகர்ஷிக்கும் சுபாவ சக்தியைப்போன்ற சக்தியை அடைந்து புனர் ஜன்மத்தைக்கொடுக்கின்றது. கர்மம்நாசமாகிறவரையில் ஜனனமரணமென்கிற துக்கம் இருக்குமாகையால் உலகத்தில் ஜீவிப்பது துக்கத்தைக் கொடுக்கத்தகுந்தது;

[illegible]

டையும் காமத்தினாலுண்டாகிறது. இச்சையை அடக்கினால் பீடை அடங்கும்; இச்சையை அடக்க ஞானத்தினால் கூடும். இந்தஞானத்தை அடையும்பொருட்டு துக்கத்தை அகற்றுகின்ற எட்டுவழிகளை அனுட்டிக்கவேண்டும். இப்படிச்செய்தால் நிர்வாணம்கிட்டும்; அவைகள் நியாயமான நம்பிக்கை, நியாயமான எண்ணம், நியாயமானமொழிகள், நியாயமான கொள்கை, நியாயமான வயிற்றுவளர்ப்பு, நியாயமானபிரயத்தனம், நியாயமானஞாபகம், நியாயமானயோகம்என்பவைகள். ஜன்மத்தை எடுத்த ஒருவன் இந்தஎட்டுமார்க்கங்களையும் தவறாமல் அனுசரித்துக் காயக்லேசம் சாலவும்செய்து சிருஷ்டிக்கப்பட்டவத்துவெல்லாம் நசிக்குந்தன்மை உளதென அறிந்து முடிவில் இவ்வுலக அறிவை மறப்பானேயானால், நிர்வாணத்தை அடைகின்றான். நிர்வாணமென்றால் ஜனன மரணதுக்கமில்லாமல் ஜீவன் நாசமடைவதே. ஆத்திகம்என்பது யோஜனையில்லாமல் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஓர்மதம். புத்தியில்லாதவர்களுடையதவறுதல் மூடர்கள்அனுட்டிக்கும் வழியென்றும் உண்மையானதெய்வத்தினுடைய ஆநந்தத்தை அறியாமல் இருந்தும் பயமில்லையாலும் உறக்கச்சொன்னான்.

அப்பொழுதுவிரோதிகளோடு அநேகம்நாளாகச்செய்யப்பட்ட விவாதமானது, நகரத்திலும் நாகரீகமில்லாதவர்களால் வெகுவாய் சிலாகிக்கப்பட்டதாயிற்று. பிரசித்தியையும்பெற்றது. பண்டிதமணிகளும் தங்களாலியன்றமட்டும் அவனோடு வாதாடிப் புத்தனுடைய புத்தியின்மேன்மையாலும் கூர்மையாலும் ஜயிக்கப்பட்டார்கள். இச்சேபத்தினால் பட்டணத்திலுள்ள உயர்ந்தகுலத்தவர்கள் பிராந்திக்கியமடையாமலிருந்த போதிலும் சில ஐம்பது அறுபது பாஷண்டர்களைத் தன்மதத்தைஒப்புக்கொள்ளும்படிசெய்து "இராஜக்கிரகம்," என்கிற கங்கையின்கீழ்கரையிலுள்ள ஓர்தேசத்திற்கேகி அத்தேசத்திற்கரசனாகியபிந்துசாரன் என்பவனை க்ஷத்திரிய பக்தியினின்று வழுவித்தான். ஒருக்கால் தன்னூராயும் தாய்தகப்பன் பெண்டாட்டிப் பிள்ளைகள்இவர்களிருக்கும் இடமாயுமுள்ள கபிலவாஸ்துவுக்குச் சென்று சாக்கியவம்சத்திலுள்ள எல்லோர்களையும் தன்மதத்திற்சேர்த்தான். இம்மாதிரியாய் இவன் அநேகம் தேசங்களுக்குச்சென்றும், அநேகம் பிரசங்கங்களை நடத்தியும், எப்பொழுதும் சமாஜங்களை ஏற்படுத்தியும், தெய்வ பக்தியைத் தொலைத்தும், சாதிசங்கரம்செய்தும், தன்மதத்தின் அழிவில்லாத் தன்மையைக்கண்டு "முடிக்கவேண்டியதைமுடித்தேன், பரிசுத்தனானேன், நானே எல்லோர்களுக்கும் மேலானபாக்கியவான்" என்று மிகவும்மகிழ்ந்து விக்கிரமசகாப்தத்திற்கு சுமார் 500-வருஷங்களுக்குமுன்பாக மரித்தான். இவன் எப்படி பரிசுத்தமானவன் பாக்கியத்தைப்படைத்தவன் என்கிற விஷயத்திற்கு விவேகமுள்ளமேலோரே பிராமாணம்.

வரு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

விக்கிரகாராதனம் வைதிகமென்பது

(முன் தொடர்பு)

ஐயா,

விக்கிரகாராதனத்தைப்பற்றி விஸ்தாரமாகத் தமது பத்திரிகையில் வரைந்தேனல்லவா? அவ்விஷயத்தில் இஃதையும் சேர்க்கவேண்டும்.

முன் நாம் எழுதியவிடத்து "[illegible]" "யெத்தேவானும்சக்ஷ-வ்யாகோஅஸ்தியதேவகிஞ்சப்பிரதி ஜெக்ராமக்னிர்மாதஸ்மாத நிருணம்கரோது" என்று மந்திரத்தை உதாகரித்தோம். இதில் பிம்பாராதனம் சித்திப்பதாயும் சொற்றினேம். யாம்எவ்வழி அம்மந்திரப்பொருளை உரைத்தோமோ அவ்வழியே "ஸ்ரீ மாதவாசாரியசுவாமிகளும்,, ஸ்ரீ பாராசரஸ்மிருதி வியாக்கியானத்தில் எடுத்து ஓதினர். அஃதையே பின்வருமாறு ஈண்டு எடுத்துக்காட்டவந்தாம். பாராசரஸ்மிருதி ௮-வது அத்தியாயம்; "[illegible]" [illegible], சம்பிரணீதச்சுமசானேஷ-ஓப்தோக்கினிச்சர்வபக்ஷகஹஏவஞ்சவேதவித்விபிரச்சர்வபட்சோஹிதைவத,, என்கிறவாக்கியத்திற்குரை இது. அக்கினிசுவாலையிற்கொண்டுபோய் கிரியைகளை நடத்துவதால் இயற்கையில் அதனிடம்உள்ளபெருமை ஒழியாது. ஆகைபாற்றான் வேதங்களைக்கற்றறிந்த வந்தணர்க்கும் வந்து தோஷங்களால் அந்தணர் தன்மை அழியாது. ஏனெனில், இவன் படிக்கும் மந்திரங்கள் அப்பாவங்களை ஒழிக்க வலிமைபெற்றனவென்று அங்ஙனமே மந்திரம் உரையாடுகின்றது. எங்ஙனமெனில் மந்திரங்களையும் அவற்றின் கருத்துரையையும்பின்வருமாறுகாண்க. "[illegible]",, என்றற்றொடக்கத்தின் மந்திரங்களின் உட்கருத்து: தம்மினததார்என்னும் யோலியபிமானததால் ஆசாரவீனர்களுக்கு ஹவ்வியகவ்வியங்களைக் கொடுததும், யோக்கியர்களுக்குக் கொடாமலும் விதிவிலக்குகளை மீறித் தின்றும் கண்களால் காண்டற்பாலனவல்லாத மற்ற பாஸதிரீகள்முதலியவரைக்கண்டும் அங்ஙனங்கண்டுவணங்கவேண்டிய தேவபிம்பங்களை வணங்காமலும் "இருந்ததால் நேர்ந்தபாவங்களை அக்கினியகற்றியருளுவானாக" என்று எழுதிமுடித்திருக்கிறர். இதுவேசேர்க்கவேண்டியது.

(மொழிபெயர்ப்பு)

இலததூர்

சுந்தரராஜசாஸதிரி

[illegible]

அகத்தியமாமுனிவர் சரித்திரம்.

ஐயன்மீர்!!

இக்காலம் தினந்தோறும் கலியின்கொடுமை தலைமீறிப்போன நம்மவர்க்கு மதவிசுவாசம் குறையவும், ஆரியர் குலதனமான அமரவாணியின் கண்ணனுதாவதிக்கச் சிலர் அப்பாஷையைக்கற்றும், அவர் அதைப்பேசச் சக்தியற்றறக்கண்டு மனமுறகிப் பண்டிதமணியாகிய நமது ப்ரம்மவித்தியாபத்திராதிபரவர்கள் எம்மவர்க்கு மதவிசுவாசம் வளர்ந்தோங்கவும் நம்மவர்கள் நன்கு வடமொழிப்பயிற்சி பெறவும் உத்தேசித்து இத் தில்லைமாநகரின்கண் 'ஸத்வித்யோல்லாஸிநீ'' என்னும் பெயருடைய ஒரு சபையையும், ஓர்பாடசாலையையும் ஏற்படுத்திவைத்தார்கள். இச்சபையின்கண்ணே புல்லறிவனுகிய யான் புலவர்போல் பிரசங்கித்தல் தகாதாயினும் இங்கு நிறைந்திருக்கும்அறிஞர்கள் இளவறிவுள்ளவனென்னும் மதலையென்றும் மன்னித்தருள்வார்கள் எனநம்பியே ஸ்ரீமத் அகத்தியமாமுனிவர் திவ்யசரித்திரத்தை எடுத்துவிரிக்கமுயன்றேன்.

முற்காலத்தில் தவசிதியாய் வருணமுனி என்கிற ஓர்தேவமுனிஇருந்தார். அவர் ஓர்சமயம் மித்திரன் என்கிற தேவனால் தனக்கென உத்தேசித்தழைக்கப்பட்ட ஊர்வசி என்னுந்தேவஸ்திரீயைநோக்கித் தனக்கு இல்லறத்துணையாகும்படிக் கேட்டுக்கொண்டனர். அதற்கவள் நான்முன்னரே மித்திரதேவனால் கேட்கப்பட்டு இவ்வுடலை அவனுக்களித்துவிட்டேன்; ஆதலால் உமது வேண்டுகோளுக்கியையேன் என்றவிடையளித்து தன் இடஞ்சென்றுள். இவ்வருணமுனிவர் அவளைக்கொண்டு தனக்கோர் சந்தானம் உத்பத்திசெய்துக்கொள்ள உத்தேசித்தது தவறியதுகண்டு உடனே சந்தானத்தைத்தாமே சிருட்டிக்கக்கருதி தனது தேஜஸ்ஸை ஓர்குடத்தில் அமைத்தார். இனி அத்தவமுனியின் சங்கற்பம் அமோகமாதலால் அவ்விடத்திருந்னே அகத்தியர் பிறந்தார். இவர் குடத்தினின்றுதித்தமையால 'குடமுனி'' என்றும், வருணமாமுனி மித்திரகளத்திர தரிசனம்சேர்ந்துழி பிறந்தமையால் மைத்திராவருணி என்றும் வழங்குவதுண்டு. மற்றொருவரு மிவருக்குடன்பிறந்தவருண்டு. பிறகு தகப்பனல் உபாயனம் முதலிய முதல்வருணச்சடங்குகள் நிறைவேறப்பெற்று வேதங்களையும் அவற்றின்அங்கங்களையும் ஒருவாறேதி முழுமுதலாய முக்கட்பிரான் திருவருட்பிரசாதம்பெற பெருமுயற்சிசெய்து தவஞ்செய்தலே தகுதியெ[illegible] கைக்கொண்டார். பிறகு இவர்செய்துவருங்கடே[illegible]

[illegible]

ருணை வள்ளலான கடுக்கைமாலையைத்தாங்கிய எம்பிரான் பிரத்தியக்ஷமாகி அப்பனே? உனது கருத்தென்னே? அதனை யளிக்க வந்தோம் எனவினவ, உடனே தவநிட்டைதெளிந்து உண்ணோக்கிய திருவருட்டிருவுருவை வெளியேகண்டு அவர்திருவடித்தாமரைகளைச் சிரமேற்சூடி ஆனந்தவெள்ளம் பெருகி அவல மெண்ணும் விலகி "தமக்கு வேண்டுவது முக்கியமாய் பக்தியே,, எனவிரும்ப இளம்பிறைசூடிய எம்பிரான் அங்ஙனமே உண்டாவதாக எனத் திருவுளம்பற்றினர். பிறகு அம்முனிவர் தனது தவவலிமையால் கடவுளமைத்த பல்கோடி உலகங்களைக் கண்டுகளிக்க உத்தேசித்து இந்திரஉலகம் முதலிய உலகங்களை வலந்து ஓர்சமயம் மறலியின்மாடம் சென்றார். அங்கு நரககுழியில் தலைகீழாய் தொங்கிக்கதறும் சிலரைக்கண்டு ஐயா! நீங்கள்கதறுவது யாதுகாரணம் எனவினவ; அவர்கள் அப்பா! எங்குலத்தில் பிறந்தவன் ஒருவன் அகத்தியனென்றிருக்கிறான் அவன் தவத்திற்றுணைநின்ற சந்ததியை உண்டாக்கினானில்லை யாம் அக்குற்றத்தால் இக்கதிபெற்றேம்,, என்றுவிடைபகர்ந்தார்கள். உடனே அம்முனிமணி அவர்களை நமஸ்கரித்து தன் உண்மையைவிளக்கி உங்களுக்கு இக்கதிவிலக யான் முயல்வேன் எனவரமளித்துத் தனதுகுடிசையை யடைந்தார். இம்முனி காடுசென்று உலகத்தில் எல்லாநற்குணங்களு மமைந்து நல்லருபமும் வாய்ந்தபெண்மணியை விவாகஞ்செய்துகொள்ள உத்தேசித்திருக்க ஒருஅரசன் தனக்குச் சந்ததிஇன்மையால் இம்முனியை வழிபட்டான். உடனே அம்முனி தம்மனத்தால் உத்தேசித்த அம்மங்கைமணியை அம்மன்னவன் மகளாகப் பிறக்கச் சங்கற்பித்தார். அம்மன்னவன் ஒருமகனை விரும்பியும்கிடைத்தமகளையே மகனாகவும் பாவித்து மனமகிழ்ந்து அவளுக்கு "லோபாமுத்திரை,, எனப் பெயரிட்டு அவளுக்கேற்ற மணமகனைத்தேடலுற்றான். உடனே அம்முனிவரோ அவ்விடம்சென்று அவளைத்தமக்கே இல்லறவாழ்க்கைக்குற்ற துணையாயிருக்கும்படி அவ்வரசனைக்கேட்டார். அம்மன்னவனிக்குமரியை இக்கொடுந்தவமுனியிடம் கொடுக்க விருப்பமற்றவனாயினும் சாபபயத்தாலும் தன்பெண்ணினது இஷ்டத்தையனுசரித்துக் கொடுத்தான். அம்முனியும் அம்மன்னவன் குமரியுடன் கானகத்தின் ஓர் ஆசிரமத்தில்வசித்தார். அங்கு நித்தியம் தமதுகருத்தறிந்து தொண்டுபுரிந்த அம் மங்கைமணியைநோக்கி, ஓ பெண்ணரசே!! உனக்கு எவ்வததுவிருப்பம், அதைத் தெரிவித்தால் உனக்கு அவ்விதம்செய்வேன் என்றார். உடனே அம்மங்கைத்தன்னருமைக்கணவனடிமலர் வணங்கிச் சிறிதுகாலம்ராஜசுகத்தைப்பெறவேண்டிக்கொண்டனள். இதற்குஅம்முனி சிறிது தியானித்து இரண்டு மூன்று அரசர்களிடம்போய் அவர்களிடம்பொருட்குறைவைக்கண்டு மீண்டும் காட்டிற்புகு

[illegible]

ந்து செல்ல, அங்கு ஓர் பெரியமாளிகையும் ஜனங்களையுங்கண்டு இஃது என்னை? "திடீரெனஒருவன்வந்து தாங்களெல்லோரும் பகற்போஜனத்திற்கு வரவேண்டு,,மென்று பிரார்த்தித்தான்! இவர்களுமொப்பினார்கள்! அவனே அசுரன்! தன்னுடன்பிறந்தவனை ஜாலமாய்த்தின்பண்டங்களிற் கலந்தருந்தச்செய்து தின்றவயிற்றைக்கிழித்து வெளிவரச்செய்து அவர் பொருளைப்பறித்துக்கொள்ளும் இயல்பையுடையோன். அவன் அந்த வழக்கத்தை இவர்களிடமுஞ்செய்ப அம்முனி தனது தவ வலிமையால் அவ்வசுரனைத்தமது சரீரத்திற்றனே ஜீர்ணித்தார். மற்றவனிதையறிந்துபயத்தினல் தான்தேடியபொருளையெல்லாம் கொடுதகொழிந்தான். இம்முனி அப்பொருளால் சிறந்த ராஜயோகத்தைப்பெற, அம்மாது "இத்மவாசன்,, என்ற குழந்தையைப்பெற்று மனமகிழ்ந்தாள்; மற்றோர் சமயம் இமயமலையின் மகளாய்ப் ரமேசுவரி அவதரிக்க அங்கு எமது கண்ணுதலுக்குண்டாகும் திருமணத்திருக்கோலத்தைச் சேவிக்க இம்முனியும் சகலபூதங்களுமோரிடஞ்செல்லவும், பூமிஓரிடம் உயரவும் அக்காலமே விந்தியமலையும் வளர்ந்தது இவ்விரண்டு ஆபத்துகளையும் விலக்கப்பரமேசுவரன்அம்முனிக்குக்கட்டளையிட்டார். அவ்வாறே அம்முனி பரமனது கட்டளைபைக்கைக்கொண்டு அவரது திருமணக்கோலத்தை தமது ஆசிரமத்தின்கண்ணே சேவிக்கவரம்பெற்று அவ்விடம்விட்டு த்தென்னாட்டைநோக்கிச்சென்றார். இவர் இங்குவரும்பொழுது, மிருகங்கள், பட்சிகள், மரங்கள் மற்றேதுமில்லாத ஓர்பாலைவனத்தைக்கண்டார். அதின்வரலாறுயாதெனில், அயோத்தியாநகரில் அரசாண்ட இக்ஷுவாகு என்கிற அரசனது பிள்ளைகளில் கடைப்பிள்ளையாகிய தண்டன் என்பவன் மிகக்குரூரமுடையவனென்று அவனுக்கு விந்தியமலைக்கும் சைவலம் என்கிறமலைக்கும நடுவேஇராச்சியங்கொடுக்கப்பட்டது. அவன்அங்கு சுக்கிரமாமுனியைக் குருவாய்க்கொண்டு மதுமந்தம் என்னும் பெயரால் ஓர்நகரமமைத்து அதில் வாசம்செய்து அரசாண்டுவந்தான். அம்மன்னன்ஒருதினம் தனது ஆசாரியன் வீட்டிற்குச்செல்ல, அங்கு அவரது மகளான "அஜஜை,,என்பவள்இருந்தனள். அவள்பேரில் இவன் ஹடாத்காரமாகக்காதல்கொண்டுமணந்தான். இச்சங்கதியை யறிந்த அச்சுக்கிரமுனி இவன் ராச்சியம் ஏழுதினங்களில் மண்மாரிபெய்து மடியக்கடவதென்று சபித்தனர். அதுமுதற்கொண்டு அவ்விடபத்தன்[illegible] ாயிற்று. இவ்விதம்பாலைவனத்தைச்சுற்றிவரும்பொழு[illegible] கும்பமுனி நடுநடுவே ஓர்குளத்தையும் சுற்றிச்சோ[illegible] கண்டார். அங்கு இவர் ஓரிரவு வசித்துக் காலையில [illegible] ளக்கரையையடைந்தார். அங்கு ஓர்பிணம்மிதந்த[illegible] ஒரு தேவலோகப்புருடன் விமானத்தைவிட்டற[illegible] தின்றான். அதைக்கண்ட இம்முனிவர் இஃதே[illegible]

[illegible]

[illegible]

ணவ, அவன் இவரைவணங்கிச்சொன்னதாவது: ஐயா, நான் ஊதர்ப்பதேசாதிபதியாகிய சுதேவன்மகன் "சுவேதன்,,என்பவன். நான் வெகுகாலம் அரசாண்டபிறகு என்குமாரனுக்குப்பட்டங்கட்டித் துறவியாயிதேவிடத்திற்றவம்புரிந்தேன்; அக்காலத்தில் தேவேந்திரன் சந்நியாசி ரூபமாகவந்து பிச்சைகேட்க, அவனுக்குயான் பிச்சை கொடுத்தேனில்லை. ஆகையால் யான் சுவர்க்கலோகத்தைப் பெற்றும் பசிதீரவில்லை. அதற்கு நான்முகன் கட்டளை யாதெனின், "உனது சவத்தையே நீதின்பாய்; அங்குஅகத்தியமுனி வருங்கால் அவரைக்கண்டு பிறகு நற்கதி பெறுவா,,யென்பதே. ஓமகானே!! நீவிரே அம்முனிமணியாயின் என்னையாண்டருளவேண்டும் என்றகேட்டுக்கொண்டான். அவ்விதமே அம்முனிக்கு அச்சாபத்தைத்தீர்த்தார். அதற்காக அவனிடத்தில் அநேகவாபரணங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு பிறகு உயர்ந்த விந்தியத்தை ஆழ்த்தித் தேன்னாட்டைச் சீர்படுத்தி அநேக புண்ணிய நதிகளைக்கற்பித்து, நிலவளம் நீர்வளம் உண்டுபண்ணி அநேக மகரிஷிகள் வசிக்கும்படியாக சௌகரியம் செய்தார். ஓர் சமயத்தில் விருத்திரன் முதலிய அசுரர்கள் கடலில் மூழ்கிக்கொண்டும் இரவில் வெளிவந்தும் கொல்லுகின்ற சக்தியை யறிந்து இந்திரனுக்குச்சகாயமாய்க்கடலை உட்கொண்டார். இவர் பிறகு, ஸ்ரீஇராமன் தென்னாட்டிற்பிறந்த இராக்கதர்களை வெல்லவேண்[டி] இந்திரன்தம்மிடம் கொடுத்த ஆயுதங்களை ஈன்றும் யுத்தகாலத்தில் ஆதித்தஹிருதயத்தை உபதேசித்தும் சிவகீதை என்னும் சாஸ்திரத்தையும் விளக்கினர். இம்மாதிரி அநேகம் முனிவரது சரித்திரசங்கிரகமும் இவ்வித்பரமயோகியாகிய இவரது திவ்யசரித்திரமும் எல்லோரும் கேட்கப்பாலது. (மொழிபெயர்ப்பு)

ராமண்ணசாஸ்திரி.

ப்ரம்மவித்தியா.

சிதம்பரம்:— 1888ௗு அக்டோபர்மீ ௩௧௨ புதவாரம்.

ஸம்ஸ்கிருதபாஷை.

வியாகரணம்

(தொடர்பு)

முன் யாம் எடுத்துரைத்த வியாகரண வார்த்திகங்களுக்கு முதலுரையாசிரியர் வியாடிமாமுனிவர். அவர் பெயர்மாத்திரையில் "சங்கிரகம்,, என்று புத்தகத்தை (100000,) லட்சம்கிரந்தங்களுள்ளதாச் செய்தார். இவ்விஷயம்மாபாடியத்தின் வசனத்தானும் விவரணக்காரரின் வாக்காலும் அறியற்பாலது. மாபாடியத்தின் முதற் பிரகிரணத்தில் முதல்வாக்கியத்தைப்

[illegible]

பொருட்படுத்தவிட்டது "சங்கிரகத்தில் இது முக்கியமாய் விசாரிக்கப்பட்டது,, என்றும் வியாக்கியானகாரன்: "சங்கிரகமென்பது ஓர் இலக்கம்; கிரந்தங்களடங்கியது வியாடிமுனிவரருளியது,, என்றும் எழுதியிருக்கிறார்கள். அப்புத்தகம் வெகுவாய் விரிந்ததாயால் அதைமுன்னோர்கள் கைக்கொண்டார்களில்லை. பின்னர்அவதரித்த ஸ்ரீ பதஞ்சலி முனிவர் காத்தியாயனவார்த்திகங்களுக்குரையாய் பாஷ்யம் செய்தார். நிற்க; தர்மசாஸ்திரங்களில் ஒன்றைப்பற்றினவரும சுக்கிலயஜுர்வேதத்திற்கு கற்பசூத்திரம் செய்தருளியவரும் ஓர் காத்தியாயனர் என்பவரே. அவரே இவரோ! அல்லதுமற்றெருவரோ என்பது ஐயமுறத்தக்கதாய்த்தானிருக்கின்றது. ஏனெனில், இவர் அவர்தானென்றாவது, அல்லது மற்றவர் என்றாவது ஊகிக்கத்தக்கஏதுக்கள் யாதும் புலப்படவில்லை. அஃதெவ்விதமாகிலும் ஆகட்டும்; வியாகரணவார்த்திகமருளிய மகான் முன்சொல்லிய சரித்திரப்படியவரைந்த மாமுனியே யென்பதில் ஐயமின்று. இனி அவர் இயற்றிய வார்த்திகங்கள் இருவகைப்பட்டன. அவற்றுள் சிலசூத்திரத்தின் பொருளைகளை விளக்குகின்றன. சிலசூத்திரங்களின் உட்கருத்தை அநுசரித்து இலக்கியங்களுக்கு இலக்கியங்கூறுகின்றன. அவ்விருவகைகளில் முதல்வகுப்பு வார்த்திகங்கள் தற்கால வியாகரணத்தை அப்பியசிப்பவர்களுக்குப் பட்டாற்றன்று. பாடியம்படித்தாலன்றி அவைகளை அறியார்கள். மற்றவையோ! எல்லோரும் அறியப்படுகின்றன. இவ்விருவகைவார்த்திகங்கள் மாபாடியத்தின்கண்ணிருந்து உரைசெய்யப்பட்டன. இம்மாபாடியம் வகுத்தசேதிய மாமுனியார் "பதஞ்சலியார்,, என்றறிக. அம்முனிமணி பரமலோகோபகாரசிகாமணி; அவர்செய்தகிரந்தங்கள் அநேகம் இருக்கலாமாயினும் அநேக தேசங்களிலும் வழங்கப்படும் புத்தகங்கள் ஐந்துஅல்லதுஆறே இத்தென்னாட்டில் மட்டில் சிலகிரந்தங்கள் பிரசித்திபெற்றன. அம்முனிவர்கோமான் இயற்றிய புத்தகங்களில் முதன்மைபெற்றது வியாகரணமாபாடியமே. அங்ஙனமே யோகசூத்திரமும். அதுகொண்டே யோகமதமே பாதஞ்சலம் (பதஞ்சலிகண்டெடுத்தது) எனப்படுகின்றது. வைத்தியத்தில் "ராஜமிருகாங்கம்,, என்பதும் அவர் எழுதியதே. ஆதலாற்றான் அவர்எழுதிய யோகசூத்திரத்திற்கு உரை எழுதிவெளியிட்டது போஜன், "ராஜமிருகாங்கசாத்திரத்தை வைத்தியத்தில்செய்தருளியவர்,, என்று பதஞ்சலியாரைப்புகழ்ந்தார். ஸ்ரீநாகேசபட்டர் முதலிய அநேகவித்துவான்கள் வைத்தியத்தில் சரகம் எனகிறகிரந்தம் எழுதியது ஸ்ரீபதஞ்சலிமுனிவர் என்கிறார்கள். ஆதலால்வைத்தியத்தில் அவர் எழுதியபுத்தகம் இரண்டென ஏற்பட்டது. அவ்விதம் தென்னாட்டில் ஸ்ரீசிதம்பரத்தில் ஸ்ரீநடராஜபெருமானது நித்தியபூஜை, ஸம்பிரோக்ஷணம், சற்பம் இவைகளையும் அவர் எழுதியதாகவே சொல்லுகிறார்கள். அம்முனிமணி அங்குவெகுகாலம் வசித்தாராகையாலும் அத்தலபுராணம் அங்ஙனம் சாற்றுதலாலும் யாமாராய்ந்தமட்டில் இருக்கலாம் என்றெண்ணுகிறோம். மற்றும் கொம்பு காலில்லா[illegible] ஓர்சிவஸ்தோத்திரம் அவரேசெய்ததாகக்கேள்வி. வடநா[illegible] வித்துவான்களில அநேகரால் உரைசெய்யப்பட்ட பர[illegible] சாரம் என்கிறகிரந்தத்தை இவரேசெய்ததாகச்சொ[illegible]

[illegible]

வர் என்றுடலரும் சாதிக்கிறார்கள். அது அத்துவிதசாஸ்திரம் அப்புத்தகத்தில் மட்டில் அதை இயற்றினவர் சேஷநாகன் என்று எழுதியிருக்கின்றது. பதஞ்சலியார் எழுதிய மற்றைய புத்தகங்களிலோ ஸ்ரீபதஞ்சலிமுனிவர்எழுதியது என்றேஎழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் இதுவேறொருவர் செய்யுளென்று சிலர் கூற்று; அதற்குச்சார்பாகவே ஸ்ரீநாகேசபட்டரும் மஞ்சூஷாகிரந்தத்தில் "பரமார்த்தசாரத்தில் சேஷநாகர் இவ்வாறுரைத்தார்,, என்றுபலவிடங்களில் தமது வாக்கியங்களுக்கு மேற்கோளாக அவ்வாக்கியங்களைக் காட்டிவருகிறார். ஆராயுங்கால் அதைச்செய்தவரும் பதஞ்சலியே என்றுமே ஏற்படும். எங்ஙனமெனில், அப்பதஞ்சலி மூர்த்தித் தியானத்தில் "யோகசூத்திரம், மாபாடியம, சரகம, ஈசுவரபூஜாவிதி, அத்துவிதசாத்திரம் இவைகளை ஐந்துமுகங்களால் உபதேசித்துவருபவர்" என்று இருக்கின்றது. ஆகையால்அவர் ஆதிசேஷாம்சமாதலால் "சேஷநாகன்,, என்னுஞ்சொல்லும் அக்கருத்துபற்றியதெனக்கொண்டொழிக. இனி முடிந்ததுயாதெனில், யோகசூத்திரம், மாபாடியம், சரகம், ராஜமிருகாங்கம், சிதம்பர சிவபூஜாவிதி, சம்பிரோக்ஷணசூத்திரம், சிற்பம், கொம்புகாலில்லாதசிவஸ்தோத்திரம், பரமார்த்தசாரம் ஆகிய ஒன்பதுகிரந்தங்கள் அவர்செய்தருளியனவென்பது. இதுநிற்க; இவரது சரித்திரம் ஸ்ரீசிதம்பரபுராணத்திற் சிறிதும், ஸ்ரீ பதஞ்சலிவிஜயமென்னும் காவியத்திற்சிறிதும், மாதவாசாரியர் இயற்றிய சங்கரவிஜயத்தில் சிறிதுமாகஅடங்குகின்றது. எல்லாவற்றையும் சேர்த்து மற்றோரிடத்தில் காட்டுவோம். எச்சரித்திரத்திலும் இவர்பிறந்தகாலம் இதுவென்று குறிக்கவில்லை. இவர்செய்தயோகசூத்திரத்திற்குப்பாடியம்இயற்றினவர் ஸ்ரீ வேதவியாசமாமுனியாயின், இவர் அவருடனேனும் அல்லது அவருக்குமுன்னேனும் பிறந்திருக்கவேண்டும். "புராணப்ரோக்தேஷு ப்ராம்மணகல்பேஷு,, என்னும் சூத்திரத்தை உரைசெய்யுமிடத்து இவரே "யாஞ்ஞவல்கிய" மாமுனியை இளைஞராகக்கூறினர்; இஃதிங்ஙனமிருக்க "சபாராஜா,, என்னுஞ்சூத்திரத்தில் "சந்திரகுப்தன்,, என்பவன் பெயரைக்காட்டினர். "அயோத்திமாநகரை யவனன் தகைந்தான்,, என்றார். இதனானே இவர் வெகுசமீபகாலத்தவர் என்று சிலர்வாதாடுகிறார்கள். இவ்விருவகைவாக்கியங்களை உணருங்கால் இவற்றிற்கு ஒற்றுமைப்படப்பொருளுரைத்தல் மிகக்கடினம். ஏனெனில் "யாஞ்ஞவல்கியர்,, பிறந்து சுமார் 8000வருடங்களுக்குமேலாயின. அவரேபிராமணத்தைவெளியிட்டமுனி; அவரை இளைஞரென்றுஉரைத்துப்பின்னர் "சந்திரகுப்தன்,, பெயரைச்சொல்லுதல் எவ்விதமமையும்? இதுவே எமக்குப்புலப்படும் சமாதானம் ஈது: இவர்பிறந்தது முந்தியே. பிற்பிறந்தபாணினியார் சூத்திரத்திற்கு வாருசியார் வார்த்திகஞ்செய்ய, அவைகளைஇவர் பொருட்படுத்தினர். இவ்விதம் உரைப்பதே உசிதம். அவர்பிறந்தகாலத்தை நோக்கி யாஞ்ஞவல்கியர் இளைஞர்என்றும், அவர்மாபாடியம் எழுதியகாலத்தை நோக்கி மற்றதென்றுங்கொண்டொழிக. இனி அவர்சரித்திரம் வரும்.

[illegible]

கடவுள்

(தொடர்பு)

இனி மூன்றாவது விஷயம்: "காரியம் எனில் காரணம் யாது?" என்பது. இவ்விஷயத்தில் அவர்கருத்திது: உலகத்திற்குக் காரணம் ஒன்றிருப்பின் அதுஇஃதெனவும் துணியப்பட்டிருக்கும். உலகத்தில் காரியமென்றுள்ள அவ்வத்துவுக்கும் காரணமாயொன்றைப் பார்க்கின்றோமேயன்றி வேறில்லை; உலகத்தில்கர்த்தா இஃதெனத் துணியப்படாதவத்துவைகாரியமென்பதுமில்லை. இனிஉலகம் காரியமாயின் அதற்குக் கர்த்தா இவன் என்று துணியப்பட்டிருப்பான். உலகத்திலுள்ள எல்லா ஆத்திகர்களும் உலகத்திற்குக் கர்த்தா உண்டென் றொரேவழி உரைப்பினும் அப்பரமகாரணப்பொருளை இன்னதெனத்துணிந்தார்களில்லை. ஏனெனில், ஒருவர் அக்காரணம் சிவன் என்பார் மற்றவர் ஹரி என்பார்; ஒருசாரினர் அசுரன் என்பார்; ஏனையேர் ஏதேதோசொல்வார். ஆதலால் உலகத்திற்குக் கருத்தா துணியப்பட்டானில்லை என்பது திண்ணம். ஆதலால் இவ்விதமெனத்துணியப்படாத ஓர்காரணத்தை ஒப்புதலினும் யாம்கண்டமட்டில் உள்ளகாரியங்களே காரியங்கள் எனறும் அவைகளைத் தொழிற்படுத்தினவன் ஜீவனே எனவும் மற்றவைகாரியமல்லவெனவும் கொண்டாடல் அதுவே போதுமானது. பாருங்கள்! உலகத்தில் குடம் காரியமென்றால் குயவன் காரணம், படம் காரியமெனில் நெய்பவன் காரணம். இனி உலகத்தில் குயவனின்றிக்குடமும் நெய்பவனன்றிப் படமும் கண்டதுண்டோ? ஆதலால் உலககாரணம் இத்தன்மையுள்ளது எனத்துணியப்படாமையால் உலகத்துக்குக் காரணம் இல்லையென்பதே உசிதம். யாம்கூறியபடி இவ்விதமே உலகம் என்றறிக என்பது. இதற்குச்சமாதானமிது: காரியங்களுக்கெல்லாம் கர்த்தா உண்டென்பது திண்ணமல்லவோ? இனி குடம்உண்டாகுங்காலத்தில்மட்டில் குயவனிடம்உள்ள குடக்காரணத்தன்மை விளங்குமேயன்றி அவன்தெருவே போகுங்காலத்தில் விளங்காது. அவ்விதம் உலகை உண்டாக்குந்தன்மை கடவுளிடமிருப்பினும் உண்டாக்குந்தன்மையை நேரேபார்க்க அசாத்தியமாதலால் அங்ஙனமறிதல் முடியாது. ஒருகுடத்தைச்செய்தவன் இவன் என்றுதுணியப்படாதவிடத்து இக்குடமநாதி என்பானோ? இனி குயவன் குடத்தைச்செய்வதுபோல் இவ்வுலகத்தை இறைவன் செய்யக்கண்டவன் ஒருவனுமில்லை. சமுத்திரக்கரையில்மணற்குன்றுகளைப்பார்ப்பவன் இக்குன்று காற்றாலமைந்ததெனத்துணிகின்றான். அக்காற்று அம்மணல்களைக்குவிக்கக்கண்டவன் உண்டோ? அது முன்னில்லாமல் உண்டானமையால் அதுகாரியமாதல்பற்றிக் காரணம் ஊகித்தோம் எனில், அவ்விதமே இங்கும் காரணத்தை ஊகிக்கலாம் அல்லவா? தேவதைகளுள் [illegible] னியார்என ஏற்படாமையாலும் அதிச்சயி [illegible] பதரிதா [illegible]

[illegible]

கத்தில் குடஞ்செய்தவன் சாத்தனோ கொத்தனோ அல்லது மற்றெவனோவெனத் துணியப்படாவிடில் அங்கு கர்த்தா இல்லை எனச்சொல்லத் துணிவதுண்டோ? இனி உலகத்தில குடங் கண்டவிடம் குயவன் கர்த்தா என்பதுபோல், ஒவ்வொரு மதஸ்தரும் உலகம் கண்டவிடம் கர்த்தா உண்டென்கின்றார். உலகத்தில்குடம் முதலியவற்றைக்கண்டவிடம் "இதையமைத்தவன் சாத்தன் அல்லது கொத்தனென்று கருதான். அங்ஙனம் உலகத்தைநோக்கியவிடம் கர்த்தா, சிவன் அல்லது மற்றவன் எனத் துணிபான். இனி அங்கு சூத்திரவசனத்தால் அவன் றன்மையை அறிந்து துணிவான் எனில் இவ்விடத்திலும் வேதவசனங்களால் அவன்றன்மையை அறிந்து துணிவான். இனி உலகத்தில் சாத்தன் அல்லது கொத்தன் குடத்தைச்செய்தான் எனத் துணியாமை, குடத்தின் கர்த்தாவை அநுமானிப்பதை எவ்விடம் தடுக்காதொழியுமோ அவ்விதமே உலகத்திற்குக் கடவுள் உண்டென்பதை இத்தேவதை எனத் துணியமாட்டாமை தடுக்காது. இனி இவ்வுலகிலுள்ள மதவாதிகள் எல்லோரும் அவ்விறைவனைக் கர்த்தாவென்கின்றார்களேயன்றி வேறாய்ச்சொல்பவர் இல்லை. ஆதலால் கர்த்தா இந்தன்மைத்தெனத் துணிவின்மை உலகின் கர்த்தாவை அநுமானம் செய்யவொட்டாது என்பது மறுக்கப்பட்டது. ஆதலால் உலகம் காரியமுமாம், கர்த்தாகடவுளும் என்றறிந்துதெளிக. இனி நான்காம்விஷயம்: "அது காலமாகாதோ என்று காலவாதி சங்கிக்கின்றான்; "உலகமோகாரியம்; அது கர்த்தாவை அவாவுகின்றது; எங்ஙனமெனில், உலகமெல்லாம் காலத்திற்கட்டுண்டபடியாலும் "உலகாதாரங்காலமாதலாலும்,, காலமே அக்காரணமாகலாம். உலகத்திலெல்லாம் காலத்தாற்றானே உண்டாகின்றது. யாங்ஙனமெனின், ஒவ்வொருருதுக்களிலும் குளிர்ச்சி வெப்பம் இவைகள் கிரமமாக உண்டாகின்றன. ஒவ்வொருகிரகங்கள் வெளிப்படும்பொழுதெல்லாம் ஒவ்வொருவிதம் சுகாசுகம் உலகத்திற்றோற்றுகின்றது. ஒவ்வொரு இராவு பகற்காலங்களிலும் ஜனங்களுக்கு ஓய்வுமுயற்சியும் மாறி மாறிவருகின்றன. அதிகம் எவற்றிற்கு? காலஞ்சென்று மணல் கல்லாகின்றது. என்பு சுக்காகின்றது. சாதாரணக்கற்கள் ரத்தினங்களாகின்றன. உலகம் காலத்தாற்றான் பூதங்களோர்தன்மையைப்பெற்றது. இஃது ஆதியில் உஷ்ணமாயிருந்து பிறகு நீர்தோன்றி அல்ல் மண்ணுண்டாயிற்று. இவ்விதவேற்றுமை காலசத்தாலன்றி வேறல்ல. இஃதன்மையே. இப்பொழுது உலகத்தில் பூபரிசோதனைச் சாஸ்திரத்தின்படி மேலே மண்ணும் கீழே ஜலமும் அதன்கீழ் வெப்பமும் இருட்டதாகத்துணியப்படுகிறது, ஆதல்பற்றியே காலமே எல்லாவற்றிற்கும் காரணமென்பதனையும். சடமாகனை மணற்குன்றைச்சேர்க்கக்காற்று அசேதனமாயினும் காரணமாவதுபோல, காலம்சேதனமாயினுங்காரணமாகலாம். இங்ஙனமே முடியக்கூடியவிடத்து அதுடன்விடாது வேறேயறிவுடைய ஒருவனதுவைக்கற்பித்து அதையுடாகிக்கும்படி ஏற்படுத்தல் நன்றன்று.

இன்னும் வரும்.

தேவஸ்தானங்களையுங் கவனித்தாலன்றோ மதமும் தக்கிநிற்கும்

பத்திராதிபரே!! தங்கள்பத்திரிகை முக்கியமாக நமது இந்துமதவிஷயத்தையும், அதற்குவேண்டிய சீர்திருத்தத்தையும்பற்றி காண்பிக்கிறபடியால், யான் அடியிற்காண்பிக்கும் சில விஷயங்களைத் தங்கள் பத்திரிகையின் ஓர்புறத்தில் எழுதியரைப்பீர்களாக:— நமது தேசமாகிய இவ்விந்துதேசத்தில் எத்தனையோகோடி தேவாலயங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் இப்பொழுதுஅநேகஆலயங்கள் சீரழிந்து புல்முடிக்கிடக்கின்றன. நமது இந்துஇராஜாக்கள் தேசாதிபதிகளாகவிருந்தநாளில் அவர்களுக்குத் தெய்வபக்தி மிகுந்திருந்தமையால்தேவஸ்தான காரியங்கள் செவ்வையாய்நடந்துவந்தன. நம்மங்கிலேயர்கள் தங்கள் சுயாதீனத்தில் வைத்திருந்தபோதிலும், பூஜைமுதலியவை காலக்கிரமப்படி நடந்துவந்தன. அவர்களும் ஒருதலைமுறைக்குமுன்பு செவ்வையாய்த்தான் நடத்திவந்தார்கள். இப்பொழுது அகப்பட்டுள்ள பஞ்சாயத்தார், டிரஸ்டிகள், தர்மகர்த்தாக்கள், கமிட்டியார் இவர்கள்நாளில் கோவில்காரியங்கள்செவ்வையாய் நிறைவேறுவதில்லை. யோக்கியராயிருப்பவர்கள் எங்கேயோ நூற்றிலொருவர்தான் பிரயாசையாய்க் கவனித்துப்பார்க்கிறவர்கள். மற்றெல்லாரும் சுவாமி சொத்தைத்தான தின்றுவருகிறார்கள். அது சிலருக்கு முதலில் இன்பத்தைக் கொடுத்தப்பின்னர் இன்னலைவிளைவிக்கும். வேறுசிலருக்குத் துக்கத்தைத்தருகின்றது. தெய்வசொத்து குலநாசஞ்செய்துவிடுமென்றறிந்த நமதுதேசத்தார் அச்சொத்தை நிர்ப்பயமாய் சாப்பிட்டுக்கொண்டுவருகிறார்கள். நாம பார்த்தவளவில் தெய்வசொத்தை அபகரித்துத் தனவான்களாய் முன்னுக்குவந்ததாகத் தெரியவில்லை. இக்காலத்தில் பிரத்தியக்ஷத்திலேயே நாம்செய்யும் தீங்குகளுக்குப்பலன் கிடைக்கிறது. உடனுக்குடனேபலன்கிடைப்பதைப் பார்த்திருந்தும் சிலதேவஸ்தான அதிகாரிகள் சுயகாரியத்தில் வெகு சாக்கிறதையாய்த்தானிருக்கிறார்கள். சுவாமிகாரியமென்றால் வழவழ கொழகொழவென்று நழுவிவிடுகிறார்கள். தர்மகர்த்தர்கள், பஞ்சாயத்தார், கமிட்டியார் டிரஸ்டிகள் தர்மபரிபாலனார்த்தமாய் இப்பேர்க்கொற்ற பெயரையுடையவர்கள் ஆலயச்சொத்துக்கு ஆசைப்படுகிறவர்களாய் இருக்கக்கூடாதே. சுவாமிகாரியமென்றால் தமது காரியத்தைவிடப்பதின்மடங்கு அதிகமாகஎண்ணிச்செய்யவேண்டும். தேவஸ்தான ஊழியர்களையடக்கிக் காரியங்களை நடத்திவரவேண்டுமே; அநேக பெரியமனிதர்களைப்போய் அடுத்துப்பார்த்து அவர்களைக்கொண்டு குறைவான கைங்கரியங்கள், கட்டளைகள் முதலிய கோவிற்காரியங்களைப் பூர்த்திசெய்துகொள்ளவேண்டும். முதலாவது தைரிய லக்ஷ்மி குடிகொண்டாலன்றோ எல்லாவேலையும் எளிதில்முடியும்; யாவரையும் அன்புடன் வரவழைக்கும் தன்மையுடையவர்களாயிருக்கவேண்டும். யாவராலும் நன்கு மதிக்கத்தக்கவர்களாயிருக்கவேண்டும். இப்பேர்க்கொற்ற லட்சணங்களை யுடையவர்களன்றோ தருமகர்த்தர்களாக ஆகவேண்டும். தடியெடுத்தபேரெல்லாம் தர்மகர்த்தராகிறார்களே!! இக்காலத்தின் மகிமையால் நல்லமனதையுள்ளவர்கள்கூட நொடிப்பொழுதில் மாறிப்போய்விடுகிறார்கள். பலருக்கும் பொதுவான தேவஸ்தானங்களில் ஒரேதர்மகர்த்தா நெடுநாளாயிருப்பது மிகவும் பிசகு; தேவஸ்தான இருப்பில் ஏதாவது குறைவுண்டானால் அவரொருவரையே பிடிக்குமன்றோ? எப்பொழுதும் பொதுக்காரியங்களை நாலுபேரிருந்து நடத்தினால்தான் சரியாய்வரும்; ஒருவரேயிருந்து சரியாய்நடத்தினாலும் அதை ஜனங்கள் சரியில்லையென்றுதான் சொல்வார்கள். அப்பேர்க்கொற்றதேவஸ்தானங்களில் சீக்கிரத்தில் மற்றவர்களை நியமித்துக்கொண்டு கோயில் காரியங்களை சரியாய் நடத்தவேண்டியது. ஜனங்கள் மூனிசிபல்கமிஷனர்களுக்கும், லோகல்பண்டுபோர்ட்டுமெம்பர்களுக்கும், கௌன்ஸலர்களுக்கும் வோட்டுக்கொடுத்து அபிப்பிராயங் கொடுப்பதுபோலவே தர்மகர்த்தர்களுக்கும்வோட்டுக்கொடுக்குமபடிசெய்துகொண்டு இருவரைத்தெரிந்தெடுக்கவேண்டியது அத்தியாவசியகமாகவிருக்கிறது.

சிலதேவஸ்தானங்களில் ஊழியஸ்தர்களே காரியஸ்தராகவிருந்து அதிகாரிகளை அலட்சியஞ்செய்துபோட்டுத் தங்களிஷ்டப்படிகாரியங்களை நடத்திவருகிறார்கள். முதலாவது ஸ்வயம்பாகவிஷயம், இரண்டாவது விளக்குவிஷயம், மூன்றாவது அதிகாரஞ்செலுத்தும் முறையின்விஷயம். சுயம்பாக விஷயத்தில்நடக்கும் அவந்தரையை வாயால்சொல்ல முடியாது. பிரசாதத்தில திருமலைப்பிஞ்சுகளைக்கணக்கிட்டுசொல்லத்திறமில்லை. அரிசி பிரசாதமாவதே கடினமாயிருக்கிறது; அதற்குச் சேர்மானமும் நிறைவேறச்சேர்ப்பதில்லை. பருஷகாரியங்களும், சுயம்பாகியும உளவாயிருந்து தளிகைகளைமாற்ற சுதந்திரம் கொடுப்பது முதலான அக்கிரமங்கள் செய்துவருகிறார்கள். அதுநடந்துவருவதை அதிகாரிகள் அறிந்தும் அறியாதவர்களைப்போல் சும்மாயிருக்கிறார்களே! ஐயையோ!! அப்பொழுது ஊழியஸ்தர்களுக்கு அந்த அதிகாரிகளிடத்தில் என்னபயமிருக்கும்? சுவாமியினிடத்தில் சிரத்தைகொண்டு பாகஞ்செய்வோர்கள் இக்காலத்திலகப்படுவது கடினம்; அதிகாரிகளுடைய நிர்ப்பந்தத்தின்மேலாவது பிரசாதங்கள் யோக்கியதையாயிருக்கவேண்டாமா? அதிகாரிகளுடைய அசக்தியே ஊழியஸ்தர்களுடைய அஜாக்கிரதைக்குக் காரணமாகின்றது.

தேவஸ்தானக் கணக்கில இன்னின்ன விடங்களில் இத்தனைவிளக்குப்போடவேண்டுமென்று ஏற்பட்டிருக்கிறதே! அந்தப்படி இப்பொழுது விளக்குப்போடுவதே காணோமே!! அல்லாமலும் பிரார்த்தனைக்காரர்கள் அகண்டம் முதலியவை வைப்பதுண்டு; அவையெல்லாம் அதிகாரிகளுக்குத் தெரிந்திருக்கவேண்டுமே! சிலதேவஸ்தான அதிகாரிகள் இப்பொழுது அவ்விஷயங்களில் தலைப்பட்டுக்கொள்ளாமல் தெய்வசொத்தை சாப்பிடுவதிலும், தர்மகர்த்தாவாகச் செலவிடுவதிலும் தங்கள் முழுநோக்கத்தையும் செலுத்திவருகிறார்கள். விளக்குவெளிச்சம காண்பதரிது; அதுவும் பொழுதோடு போடுவதில்லை; அநேகம்பேர் சுவாமிதரிசனம் செய்துபோனபிறகு மின்மினிபோல ஓர் விளக்குப்போடுகிறார்கள்; அதையதிகாரிகள் சுற்றிப்பார்த்து ஒருதடவைக்கண்டித்தால் பிறகுஅக்காரியம் தடையின்றி வெளியில்

நடக்காதே!! கொண்டவன் டலமிருந்தால குப்பையேறி சண்டைசெய்யலாம் என்கிறபடி அதிகாரிகளுடைய பலத்தால எவ்வளவுமிகக்கேடியான காரியத்தைச செய்தாலும் அது சகஜமாய்ப் பேசுகின்றது. அதிகாரஞ் செலுத்தும் முறைமையைப்பற்றிச் சொல்லவும்வேண்டுமோ! வீடுகளாயிலே விட்டுநீங்கி காலனும் புஷ்டியுமல்லாதவர்களுடைய காரியங்களை மேலவிசாரணைசெய்யாமலும் இருப்பதால் வெகுகாரியங்களுக்குக் கெடுதிகள் வருகின்றது. ஓரோதர் பகர்த்தர்களைய் இருக்குந்தேவஸ்தானங்களில் பற்றிருவரை சீக்கிரத்தில் நியமிக்கவேண்டும். அப்படி நியமிப்பதிலும் அந்த தேவஸ்தானத்திலுள்ள தாங்கள்வீடு நுழைகிறவர்களாயிருக்கக்கூடாது. அதுவுடன் நமது முனிசிபாலிட்டியேற்பாட்டில் டிஸ்டிரிக்டு போர்டு என்றும், தாலூகாம்போர்ட் என்றும் ஏற்பட்டிருக்கிறபடி தேவஸ்தானங்களுக்கும் பிரதான மான சங்கம் ஒரிடத்திலும், கிளைச்சங்கங்கள் பலவிடத்திலும் ஸ்தாபித்து கிளைச்சங்கத்து அதிகாரிகள் கணக்குகள் தயார்செய்து வருஷாந்தரக் கணக்கையும் பிரதான சங்கத்துக்கு அனுப்பிவிடவேண்டும். அதிகாரிகளை ஜனங்களும், கெவர்ன்மெண்டாரும் சேர்ந்து நியமிக்கவேண்டும். மதத்துவிஷயத்துக்கிடங்கொடாமல கோயிற்காரியங்களை நடத்திக்கொண்டு போகவேண்டியது. சரியாய்நடத்தாதவர்களை உடனே கெவர்ன்மெண்டார் வேலையினின்றும் நீக்கிவிடவேண்டும். இவ்விஷயத்தில் கெவர்ன்மெண்டார் பிரவேசிக்காதவரையில் இப்பொழுதிய அதிகாரிகள்பாடு கந்தாயமாயிருக்கும். சீக்கிரத்தில் தேவஸ்தான ஆக்டை அநுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவந்து தேவாலயங்களைச் சீர்படுத்தவேண்டும். இல்லாவிடில் பூஜைமுதலியவை நீங்கிச் சீரழிந்துபோகுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அதற்குமுன் நமது கெவர்ன்மெண்டார் தேவஸ்தானங்களைப்பற்றி ஓர் ஏற்பாடுசெய்வார்களென்று நம்புகிறோம்.

இங்ஙனம் வந்தனம்

M. ஸ்ரீவெங்கட்டராமயயர்

ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபரவர்களுக்கு அனந்தவந்தனம் மனமுவந்து தந்தனம்

ஐயா! அடியில் வரைந்தனுப்பிய விஷயங்களைச் சுருதி, யுக்தி, அனுபவங்களுக்கொத்து, பிரசுரிக்கும் தங்கள் பெருமை தங்கிய பத்திரிகையின் ஓர்கோணத்தில் பிரசுரிக்கக் கோருகின்றேன். தங்கள் பத்திரிகையை ஆதிமுதல் நன்வாசித்துப்படித்துவருகின்றேன். அநேகமான அரியவிஷயங்களை உணர்ந்தேன். எல்லாமதஸித்தாந்தங்களையும் ஜெயங்கொண்டதாகக் கர்வங்கொண்டிருந்த நாஸ்திகர்செருக்கெல்லாம் இப்பத்திரிகையாலொழிந்தன. தங்களோடும், உலகம சத்தா? அசத்தா? என்பதுமுதலிய விஷயங்களை வரைந்த ''இந்து'' என்டவரோடும் வாதஞ்செய்து, பின்பு பேசாவொழாமல் ''நாஸதிகப் பத்திரிகை'' யான தத்துவவிவேசினி பௌனஞ்சாதித்தது. ஷை தத்துவவிவேசினி 1887 வரு ஜனவரி மீ 2உயில் ''இந்து தத்துவப் பிரபாவம்,, என்னுந் தலைப்பெபர்தந்து வரைந்த விஷயங்களிலுள்ள குற்றங்களை ''ஓர் தமிழன்,, என்னும் நிருபநேசர் 1887 வரு ஜனவ[ரி ... பத்]திரிகையில் ''கலியுகவித்தை,, என்னுந் தலைப்பெயரீந்து எடுத்துக்கூற, அதற்கும் அவ்விவேசினிவாய் மூடியது. பிறகு ''ஓர் நண்பன்,, என்னும் நிருபநேசர் ''சம்பாஷணை,, என்னும் முடிப்பெயரின்கீழ் நாத்திகமதக் கொள்கைகளை நியாயதாபத்தோடு மறுக்க, அதற்கும் பதில்பேசாது அவ்விவேசினி மௌனவிரதங்கொண்டு ஊமையாய்விட்டது. ஊமையானபின் சலனமில்லாமலிருந்து இருந்தவிடந் தெரியாதோடி ஒளித்துக்கொண்டது. அப்பத்திரிகை மறைந்துபோயினும், அதன் ஆசிரியரும், சமதக்காரரும் இப்போதில்லாமற்போயினரா? அவரெல்லாமிப்போது இப்பத்திரிகையி லில்லாவிடினும் இதர பத்திரிகையிலேனும் நீட்டலமே வாளாவிருப்பது நன்றாயாகிற்; இதைநோக்குங் கல்விமான்களே! மேற்படி நாத்திகமாபிமானிகளிடம் இவ்விடத்தியனைச்சுட்டிக்காட்டி, விரைவில் பதிலெழுதச்செய்வீர்களாக. மேற்படி விவேசினி, ப்ரமவித்தியாவுடன் வாதிடச் சக்தியற்றே யுயிர்துறந்ததென விகுதளிசார் அநுமானிக்கின்றனர். உண்மையாதோவறியேன்! நிற்க;

''ஓர் நண்பன்,, என்பவர், ''அறிவே உலகம்,, எனஓர் ஆர்ட்டிகல் சிலமாசங்களின் முன்னர் இப்பத்திரிகையில் தீட்டினார். அது மிகச்சுருக்கமாயிருந்தமையால் அதன்பொருள் எனக்கு நன்றாய் விளங்கவில்லை. பின்னர் சென்னையில் பிரசுரமாகும் ''இந்துஜனபூஷணி,, என்னும் ஓர் பத்திரிகையில் ''அறிவோ உலகு?,, என்னும விஷயம் ஒன்று தீட்டி, ''அறிவே உலகம்,, என்பதை ஒருவர் திரஸ்காரஞ்செய்ததாகவும், அதற்காக ''சொப்பனம் சத்தியமென்பதை மறுத்து, அறிவே உலகமெனவுணர்த்தல்,, என்னும் விஷயம் வரைவதாகவும் ''ஓர் நண்பர்,, என்பார் கூறி, 1888 வரு ஆகஸ்டு மீ 31உ செப்டெம்பர் மீ 15உ செப்டெம்பர் மீ 30உ யாகிய மூன்றுபத்திரிகைகளில் மிக விரிவாய்த் தீட்டியதனோடு, ''இன்னும் வரும்,, என்றும் வரைந்திருக்கின்றார். நான் அநேக வேதாந்திகளைக் கேட்டும் சொல்லாத அநேக அரிய விஷயங்களை யிப்போதுணர்ந்தேன். நெடுநாள் வேதாந்த சாத்திரங்கள்வாசித்த சிலநண்பர்களுக்கு மேற்படி பத்திரிகைகளைக்காட்ட, அவர்கள் அடங்கா மகிழ்ச்சிகொண்டு என்னை வாழ்த்தினார்கள். இன்னும் முடிவுக்கெதிர்பார்த்தின்றேன். இவ்விஷயங்களைப் பத்திராசிரியரேனும், இன்னும் எவரேனும் வாதிப் பிரதிவாதிக ளிருவரும் தீட்டிய வெவ்வளவும் புத்தகரூபமாக அச்சிடுவார்களானால் உபகாரமாயிருக்கும். இவ்விடயத்தினைக்கண்ட சில பிறமதஸ்தர்கள் 'இந்துமத மிவ்வளவு தியாயத்தோடிருக்கின்றதா? இதனை இங்கிலீஷில் மொழிபெயர்த்தால ஐரோப்பியர் கண்டுகளிப்பார்கள், என்றார்கள்.

''ஓர் நண்பர்,, என்பார், இப்போதுவரைந்துவரும் விடயம்போல இன்னும் பலவிடயங்களும் எழுதிவருவாரேல் இந்துமதத்தின் சிறப்பை யெவருமுணர்வார்.

ஓர் நையோப்பக்காரன்.

சொப்பனமசத்தியமென்பதை மறுத்து, அறிவேஉலகமெனவுரைத்தல்.

(௧௪௪-வது பக்கத்தொடர்பு)

"உலகமே அறிவென்பவாது நியாயத்தை அறிவே உலகம் என்பவர் வருவித்துக்காட்டியதேயன்றி, அந்த நியாயத்தை மறுத்துப் பின்னர் தமது ஸித்தாந்தத்தை நாட்டினாரில்லை.,, என்றார் பிரதிவாதியார். எமது சித்தாந்தமே அவரது சித்தாந்தத்தை மறுத்தமையாலும், அதற்குமுன்னும் அவரது சித்தாந்தத்தை மறுத்தமையாலும் அவரது சித்தாந்தத்தை மறுக்கவில்லையென்பது கூடாது. உலகை அசத்தென்றுரைப்பது எமது சித்தாந்தமென்று அவரடிக்கடியுரைக்கின்றார். சத்தென்றகூறுவாரை மறுத்தற்கு அசத்தென்றுரைப்பதேயன்றி அதுவே எமதுசித்தாந்தமன்றென முன்பத்திரிகையிலுரைத்தாம். பின்னர் எமது சித்தாந்தமின்னதென்றுங் கூறுனும். சென்ற செப்டெம்பர் மீ 1௨ ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகை ௧௫-ம் பக்கம் 2-வது காலத்தில் 28 வரி "(உலகினின்றும்,, என்பது முதல் 96 ம்பக்கம் முதல்காலம் 16-வது வரி "பொருந்தாதென்றனர்),, என்பதுவரையில் மற்றொருவாதிக்காக எழுதப்பட்டது. செப்டெம்பர் மீ ௰௫௨ பத்திரிகை 111-ம்பக்கம் முதல்காலம் ௧௩-ம்வரி "சதசத்லட்சணம்,, என்பதைச் சதசத் விலக்ஷணமென்று வாசிக்கவேண்டியது. ப்ரம்மவித்தியா ௧-வது புத்தகம் ஆகஸ்டுமாசம் ௰௫-௨ பத்திரிகையில் "இந்து,, என்பவரால் எழுதப்பட்ட "உலகம்சத்தா? அசத்தா? என்பது,, என்னும் விஷயத்தில் வேண்டியமட்டும் எடுத்து எளிய நடையில் எழுதினும்.

"அத்வைதி,, என்னும், "சித்தாந்தி,, என்றும் பெயர்பூண்டபிரதிவாதியார் ஆக்ஷேபித்த ஆக்ஷேபங்களுக்குமாத்திரம் இதுகாறுஞ் சமாதான முரைத்து, மற்றப்படி அவர் நம்மை இகழ்ந்துபேசியதற்கும் பரிகசித்ததற்கும் நாம் பதில் பேசாதிருத்தலே நன்றென்று மௌனஞ்சாதித்தோம். நாமும் அவரோடு அவ்வாறுபேசப்புகின் எடுத்தவிஷயம் முடிவுபெறுமற்போய்; அன்றிமேலோர்குற்றங்கூறுவர். அவரிதுவரையில் பேசியதுமாத்திரமல்ல, இன்னும் எவ்வளவு இகழ்ந்தும் பரிகசித்தும் பேசினும் அதற்கு நாம் வந்தனம் புரிவோமேயன்றி அதற்காக அவர்பேரில் மனஸதாபப்படமாட்டோம்.

ஓர் நண்பன்.

ஐயோப்பநண்பர்களுக்கறிவிப்பு.

யாம் பன்முறை பத்திரிகைகள், கடிதங்கள் இவைகள்வாயிலக அறிவித்தும் சிற்சிலர் மௌனத்தைக்கைக்கொண்டு சென்றவருடங்களின் பாக்கியை யனுப்பவில்லை. அடுத்தமாதமுதல் அவர்களுக்குத்தடையின்றி பத்திரிகை நிறுத்தப்படும். இனிமுன்பணமாகவே கட்டி பத்திரிகையைப் பெறவேண்டும்.

ஹிர,,

"[illegible]"

[illegible]

[illegible]	,, க	,,
[illegible]	,, க	,,
[illegible]		
[illegible]	உ ,,	,,
[illegible]	,, ௧௨	,,
[illegible]	,, அ	,,
[illegible]	,, ரு	,,
[illegible]	,, எ	,,
[illegible] (உ-ஸம்)	,, க	,,
[illegible]	,, உ	,,
[illegible]	,, உ	,,
[illegible] (உ-ஸம்)	க ,,	,,
[illegible]	,, உ	,,
[illegible]	,, க	,,
[illegible] (உ-ஸம்) [illegible]	,, க	,,
[illegible]		
[illegible]		

[illegible]	,,	,,	சா
[illegible]	,,	,,	சா
[illegible]	,,	அ	,,
[illegible]	,,	க	,,
[illegible]	,,	௫	,,
[illegible]	,,	சா	,,
[illegible]	,,	சா	,,
[illegible]	,,	சா	,,
[illegible]	,,	க	,,
[illegible]	,,	க	,,
[illegible]	,,	க	சா
[illegible]	,,	௩	,,
[illegible]	,,	க	,,
[illegible]	,,	,,	சா
[illegible]	,,	சா	,,
[illegible]	,,	அ	,,
[illegible]	,,	,,	சா
[illegible]	,,	௫	,,
[illegible]	,,	அ	,,
[illegible]	,,	௩	,,

ble Disector (English)	0	0	6
One Hundred anb Fifty Contradictions of the Bible (English)	0	1	

ப்ரம்மவித்தியா யந்திரசாலையில்
விற்கப்படும் தமிழ்புத்தக

விளம்பரம்

கிறிஸ்தவர் விடைகளின் மறுப்பு.
இஃது ஓர் சம்ஸ்கிருத பண்டிதரால் எழுதப்பட்டது.
விலை அணு 2.

நீக்கிர்த்தனை	க	சா	,,
ஆன்மாவும் சரீரமும் இஃது நாஸதிகர் கேழ்விக்கு விடை	க	,,	,,
சன்மார்க்கபோதனி	,,	,,	௩
சீகாழித்தலபுராணம்	,,	அ	,,
வேளூர்புராணம்	,,	சா	,,
கந்தபுராணநவநீதம்	,,	கஉ	,,
பஞ்சதசோபநிஷத்து	க	உ	,,
அஷ்டாங்கயோகம்	,,	௫	,,
மனுமுறைகண்டவாசகம்	,,	ச	,,
கிறிஸ்துமதகண்டனம்	,,	க	,,
சிவனுந்தேவனுஎன்னுந்திய நாவுக்காப்பு	,,	,,	,,
யேசுக்கிறிஸ்து மனிதனே	,,	,,	சா
நீதிநெறிவிளக்கவுரை	,,	ச	,,
சிவோத்கருஷதீபிகை	,,	க	,,
திருமுருகாற்றுப்படை பரிமேலழகருரையுடன்	,,	உ	,,
திருத்தணிகைபதிற்றுப்பத்தந்தாதி	,,	க	,,
சதாசிவரூபம்	,,	௬	,,
நெஞ்சுவிடுதூது	,,	,,	,,
உருத்திராக்கமாலை	,,	,,	,,

CHIDAMBARAM;—Printed and Published for the Proprietor at the Brahmavidya Press.